

ВІННИЦЬКА МІСЬКА РАДА ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ

Україна, 21050, Вінницька обл., Вінницький район, м. Вінниця, вул. Соборна, 59

тел. (0432) 65-55-05, 59-51-73, ф. 59-50-08

E-mail: vinrada@vmr.gov.ua

21.02.2024 № Ш/01/9952/1-00-10

На № *Ш/01/9952 кз 09.02.2024*

Наталі Щербаті

E-mail: foi+request-116043

22197a86@dostup.pravda.com.ua

За результатами опрацювання Вашого звернення від 09.02.2024 (реєстраційний індекс Ш/01/9952) та додатково до наданої Вам відповіді від 13.02.2024 (реєстраційний індекс Ш/01/9952/1-00-10), повідомляю наступне.

Щодо питання висвітленого в п. 13.1 - 13.6, повідомляю, що Конституційний Суд України у рішенні від 16.09.2009 № 7-рп/2009 у справі № 1-9/2009 за конституційним поданням Харківської міської ради щодо офіційного тлумачення положень ч. 2 ст. 19, ст. 144 Конституції України, ст. 25, ч. 14 с. 46, ч.ч. 1, 10 ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (справа про скасування актів органів місцевого самоврядування) вказав, що в Конституції України закріплено принцип, за яким права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність (ст. 3).

Правовими нормами п. 4 вищевказаного рішення Конституційного Суду України чітко визначено, що в Основному Законі України передбачено форми та засоби реалізації права територіальних громад на місцеве самоврядування і вказано, що органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території (ч. 1 ст. 144). На основі цього положення Конституції України в Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що у формі рішень рада приймає нормативні та інші акти (ч. 1 ст. 59). Проаналізувавши функції і повноваження органів місцевого самоврядування, врегульовані Конституцією України та іншими законами України, Конституційний Суд України дійшов висновку, що органи місцевого самоврядування, вирішуючи питання місцевого значення, представляючи спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст, приймають нормативні та ненормативні акти. До нормативних належать акти, які встановлюють, змінюють чи припиняють норми права, мають локальний характер, розраховані на широке коло осіб та застосовуються неодноразово, а ненормативні акти передбачають конкретні приписи, звернені до окремого суб'єкта чи юридичної особи, застосовуються одноразово і після реалізації вичерпують свою дію. Такий висновок узгоджується із правовими позиціями Конституційного Суду України, викладеними у рішеннях від 27 грудня 2001 року № 20-рп/2001 у справі про укази Президії Верховної Ради України щодо Компартії України, зареєстрованої 22 липня 1991 року (абз. 1 п. 6 мотивувальної частини), від 23 червня 1997 року № 2-зп у справі про акти органів Верховної Ради України (абз. 4 п. 1 мотивувальної частини).

сертифікат № FS 515512

Система управління якістю сертифікована на відповідність ISO 9001:2015

Відповідно до ст. 74 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування є відповідальними за свою діяльність перед юридичними і фізичними особами.

Таким чином, органи місцевого самоврядування не можуть скасовувати свої попередні рішення, вносити до них зміни, якщо відповідно до приписів цих рішень виникли правовідносини, пов'язані з реалізацією певних суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів, і суб'єкти цих правовідносин заперечують проти їх зміни чи припинення. Це є «гарантією стабільності суспільних відносин» між органами місцевого самоврядування і громадянами, породжуючи у громадян впевненість у тому, що їхнє існуюче становище не буде погіршене прийняттям більш пізнього рішення, що узгоджується з правовою позицією, викладеною в абзаці другому пункту 5 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 13 травня 1997 року № 1-зп у справі щодо несумісності депутатського мандата.

Ненормативні правові акти органу місцевого самоврядування є актами одноразового застосування, вичерпують свою дію фактом їхнього виконання, тому вони не можуть бути скасовані чи змінені органом місцевого самоврядування після їх виконання.

Зазначена правова позиція Конституційного Суду України підтримана й позицією Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду, яка зафіксована у постанові від 24.07.2019 у справі № 182/2428/16-а.

Щодо питання п. 13.7 стосовно визнання права власності на земельну ділянку на підставі набувальної давності, інформую, що набувальна давність - це один із способів набуття права власності на чуже майно особою, яка добросовісно заволоділа цим майном і продовжує відкрито, безперервно володіти нерухомим майном протягом десяти років або рухомим майном - протягом п'яти років, земельною ділянкою - протягом 15 років.

Державна реєстрація прав на нерухомі речі, набуті за давністю, здійснюється лише на підставі рішення суду, а передача у власність земельної ділянки на підставі набувальної давності відбувається у порядку, визначеному для безоплатної передачі земельних ділянок у власність. Право власності на нерухоме майно, що підлягає державній реєстрації, виникає за набувальною давністю з моменту державної реєстрації.

Право власності за набувальною давністю базується на умовах, сукупність яких чітко визначена ч. 1 ст. 344 Цивільного кодексу України. До цих законодавчих умов належить такі види володіння особою майном як своїм власним:

- добросовісне володіння;
- відкрите володіння;
- безперервне володіння;
- тривале володіння;
- наявність суб'єкта, здатного набути у власність певний об'єкт;
- законність об'єкта володіння;
- відсутність норми закону про обмеження або заборону набуття права власності за набувальною давністю.

Відповідно до ч. 1 ст. 344 Цивільного кодексу України набуття права власності на земельну ділянку за набувальною давністю регулюється законом.

Статтею 119 Земельного кодексу України передбачено право громадян набувати права на земельну ділянку за давністю користування (набувальна давність). Так, громадяни, які добросовісно, відкрито і безперервно протягом п'ятнадцяти років користуються земельною ділянкою, але не мають документів, що засвідчують наявність у них прав на зазначену земельну ділянку, можуть звернутися до Ради міністрів

Автономної Республіки Крим, органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування з клопотанням про передачу такої земельної ділянки у їхню власність.

Набуття громадянами права власності на земельну ділянку за давністю користування здійснюється в порядку безоплатної приватизації земельних ділянок громадянами згідно із статтею 118 Земельного кодексу України в межах норм, визначених ст. 121 Земельного кодексу України.

Умовою набуття зазначеними суб'єктами такого права виступає добросовісне, відкрите і безперервне користування відповідною земельною ділянкою протягом 15 років.

Наявність у сукупності всіх зазначених умов породжує у громадянина право на звернення до місцевої ради з клопотанням про передачу відповідної земельної ділянки у власність або надання у користування.

Необхідно враховувати, що право на отримання земельної ділянки за давністю користування виникає лише з моменту закінчення 15-річного строку добросовісного, відкритого і безперервного користування земельною ділянкою. Верховний суд України у своєму листі від 29 жовтня 2008 року № 19-3767/0/8-08 визначив, що норма ст. 119 Земельного кодексу України щодо набуття права власності на земельну ділянку за набувальною давністю може застосовуватися з 1 січня 2017 року відповідно до п. 1 розділу IX "Прикінцеві положення" Земельного кодексу України.

Стаття 119 Земельного кодексу України передбачає можливість отримання земельних ділянок у власність на підставі набувальної давності лише щодо громадян (Постанова ВС від 30 вересня 2020 року по справі № 522/1513/18).

Передача у власність земельної ділянки на підставі набувальної давності відбувається у порядку, визначеному для безоплатної передачі земельних ділянок у власність (ст. 118 Земельного кодексу України).

Заступник міського голови

Ігор ОТКИДАЧ

В. Заставна
Л. Савчук
53 12 07

Якщо у Вас щодо цього листа виникло питання, зауваження або пропозиція скористуйтеся, будь-ласка, телефоном «Гарячої лінії»: 59-51-11 або електронною адресою: hotline@umr.gov.ua Дякуємо.